

Tisková zpráva

Martin Charvát: ZÁZRAČNÉ KŘÍŽENÍ Karel Teige a Vítězslav Nezval

Nová monografie Martina Charváta, která právě vychází v Nakladatelství Akademie múzických umění v Praze, se zabývá medialitou díla Karla Teigeho a Vítězslava Nezvala z pohledu filozofie médií. Autor zkoumá, jakým způsobem dochází v textech dvou vůdčích postav českého poetismu k – jakkoliv implicitní – tematizaci vztahu světa, techniky, médií a společnosti, resp. lidského bytí ve světě. Svým pojetím kniha odráží poetistickou hravost, jako by se jednalo o spojení toků dvou řek do jediného proudu. To se odráží i v originální grafické úpravě knihy, vytvořené Janem Brožem.

ZÁZRAČNÉ KŘÍŽENÍ: KAREL TEIGE a VÍTĚZSLAV NEZVAL

Martin

Charvát

První část je věnována Teigeho koncepci konstruktivismu a jeho vztahu k poetismu, kdy je představen Teigeho přístup k médiím a jejich vztahu k člověku a společnosti. Výklad ukazuje, jak poetismus vyrůstá z touhy po obnově poválečného světa, jenž prošel radikální proměnou a krizí (nejen) uměleckých hodnot. „Nový svět“, svět budovaný na bázi konstruktivismu a poetismu (jenž má být „korunou“ života), má být svět plný intenzivních afektů, prostupujících lidské tělo a zdokonalujících jeho schopnosti; proto se Teige inspiroje prostředím varieté, cirkusů či music-hallů. Tělo se má stát médiem slasti.

Druhá část se obrací k dílu Vítězslava Nezvala a tomu, jak se v něm projevuje tzv. „elektromagnetické imaginárno“, skrze něž je analyzováno Nezvalovo pojetí vybraných médií (telefon, rozhlas, gramofon). Martin Charvát se snaží ukázat, že v Nezvalových básních jsou média velmi silně spjata s tělesností; média a tělo vytvářejí specifické nerozpletné chiasma.

Autor ke vzniku knihy říká: „Je zvláštní, že o poetismu nebylo mnoho napsáno. Jistě, jednalo se o krátkou etapu v dějinách tuzemské avantgardy. Prvotní moment tendence napsat něco o pojetí (nových) médií u Teigeho a Nezvala se u mě dostavil, když jsem pracoval na shrnutí českého myšlení o filmovém médiu mezi lety 1918–1938. Již

zde se kontury Teigeho díla začaly vyjevovat v určitém rámci. Odtud byl pak logický krok k Nezvalovi. Nechtěl jsem se zabývat autorským subjektem, nýbrž mě zajímal diskurz, jakým oba autoři přistupují k médiím. A po určité době mi došlo, že vypracovávají velmi specifickou mediální ontologii.“

Martin Charvát (1989) působí na katedře mediálních studií MUP, kde vede Centrum pro studium mediální kultury. Věnuje se zejména filozofii médií, poststrukturalismu a sémiotice. Je autorem čtyř monografií a spoluautorem či editorem několika kolektivních monografií a sborníků. Publikoval také množství odborných studií v časopisech jako *Česká literatura*, *Svět literatury*, *Mediální studia*, *Filosofia* a další.

Více informací o této publikaci i dalších edičních počinech Nakladatelství AMU (včetně e-shopu) najdete na adrese: www.namu.cz

Chcete-li knihu redakčně zpracovat, zažádejte si prosím o recenzní výtisk.

[Eva Zavřelová / eva.zavrelova@amu.cz](mailto:eva.zavrelova@amu.cz)

NAMU